

- a<sup>1</sup>**, s. m. invar. prima literă a alfabetului limbii române; sunetul corepunzător acesteia
- a<sup>2</sup>**, interj. 1. exclamație care exprimă admirație, entuziasm, indignare, supărare. 2. exclamație care exprimă reamintirea bruscă a unui lucru.
- a<sup>3</sup>**, prep. precedă infinitivul: a marca; stabilește un raport de comparație sau de asemănare: aduce a minciună.
- a<sup>4</sup>**, prep. formează numerale distributive: un tren a 10 vagoane.
- a<sup>5</sup>**, prep. în structura infinitivului (a dansa); în structura unor adeverbe (de-a binelea); în circumstanțialul de mod (miroase a benzină).

- abá<sup>1</sup>**, s. f. țesătură din lână prelucrată la piuă, de culoare albă din care se croiesc haine țărănești.
- abá<sup>2</sup>**, interj. (înv.) (în propoziții interogative) exclamație care exprimă mirarea, cu ajutorul ei i se atrage unei persoane atenția când vorbește.
- abagerie<sup>1</sup>**, -ii s. f. atelier sau industrie producătoare de haine.
- abagerie<sup>2</sup>**, s. f meserie de abagiu.
- abandón<sup>1</sup>**, -uri s. n. părăsirea familiei de către persoana care avea obligații morale de a o întreține.
- abandón<sup>2</sup>**, -uri s. n. renunțarea de către un concurent de a mai continua o întrecere sportivă.
- abatáj<sup>1</sup>**, -e s. n. modalitatea de tăiere sau de extragere a unei roci dintr-un zăcământ.
- abatáj<sup>2</sup>**, -e s. n. sacrificarea animalelor la abator.
- abáte<sup>1</sup>**, -ți s. m. titlu dat superiorului unei abații; titlu onorific acordat unor preoți catolici pentru meritele lor.
- abáte<sup>2</sup>**, vb. 1. a se îndepărta de la o anumită cale; 1. (despre fenomene ale naturii) a veni pe neașteptate.
- abáte<sup>3</sup>**, vb. a doborî, a culca la pământ.
- abátere<sup>1</sup>**, -ri s. f. încălcarea unor reguli.
- abátere<sup>2</sup>**, -ri s. f. (tehn.) diferența dintre valoarea măsurată a unei mărimi și cea reală.

confectionează tălpi pentru încăltăminte.

**crûstă<sup>1</sup>**, -e s. f. coajă formată prin solidificare sau uscare pe suprafața unor corpuri moi.

**crûstă<sup>2</sup>**, -e s. f. (zool.) înveliș impregnat cu săruri de calcuță la unele nevertebrate.

**crută<sup>1</sup>**, vb. a ierta pe cineva de o pedeapsă, a avea milă.

**crută<sup>2</sup>**, vb. a folosi, a consuma ceva cu măsură, fără risipă.

**cub<sup>1</sup>**, -uri s. n. (geom.) paralelipiped dreptunghic cu toate muchiile egale.

**cub<sup>2</sup>**, s. n. (mat.) puterea a treia a unui număr sau a unei mărimi.

**cuceritór**, -ori, -oare s. m. și f. persoană, țară care a cucerit un teritoriu.

**cuceritór<sup>2</sup>**, -ori, -oare s. m. și f. persoană care și-a atras simpatia, dragostea unei persoane de sex opus.

**cucúi<sup>1</sup>**, -e (uri) s. n. m. umflătură la cap din cauza unei lovituri cu un obiect contondent.

**cucúi<sup>2</sup>**, vb. a a cânta (despre cuc).

**cucurúz<sup>1</sup>**, -i s. m. (reg.) porumb.

**cucurúz<sup>2</sup>**, -i s. m. (reg.) fructul coniferelor, con.

**cúget<sup>1</sup>**, -e s. n. capacitatea de a gândi, minte.

**cúget<sup>2</sup>**, -e s. n. conștiință.

**cuib<sup>1</sup>**, -uri s. n. culcuș pe care păsările și-l fac pentru a se adăposti sau pentru a-și cloji ouale.

**cuib<sup>2</sup>**, -uri s. n. groapă mică în care se pun semințele unei legume, cereale etc.

**cuișór<sup>1</sup>**, -oare s. n. diminutiv al lui cui.

**cuișór<sup>2</sup>**, -oare s. n. (la pl.) condiment folosit în alimentație prin uscarea mugurilor aromati ai unui arbore exotic.

**culásă<sup>1</sup>**, -e s. f. piesă de metal folosită la etanșarea cilindrilor unui motor cu ardere internă.

**culásă<sup>2</sup>**, -e s. f. parte din spate a unei arme de foc.

**culă<sup>1</sup>**, -e s. f. locuință sub formă de turn folosit în trecut ca loc de apărare.

**culă<sup>2</sup>**, -e s. f. conac boieresc.

**culisá<sup>1</sup>**, -e s. f. partea scenei situată în spatele decorului, pe unde intră actorii pe scenă.

**culisá<sup>2</sup>**, -e s. f. piesă a unei mașini în formă de igheab, în care se poate deplasa o piesă mobilă.

**culme<sup>1</sup>**, -i s. f. partea cea mai înaltă, prelungită a unui munte, a unui deal.

**culme<sup>2</sup>**, -i s. f. (fig.) apogeu.

**culoár<sup>1</sup>**, -e s. n. spațiu lung și îngust folosit ca loc de trecere dintr-o încăpere în alta, dintre vagoanele de tren; corridor.

**culoár<sup>2</sup>**, -e s. n. porțiune delimitată a unei piste de alergări, a unui bazin de înot, pe care concurenții își desfășoară proba.

**cult<sup>1</sup>**, -e s. n. religie, confesiune; sentiment de admiratie deosebită.

**cult<sup>2</sup>**, -ă adj. care are un nivel ridicat de cunoștințe.

**cultúră<sup>1</sup>**, -i s. f. ansamblu de valori materiale și spirituale create de societate de-a lungul istoriei.

**cultúră<sup>2</sup>**, -i s. f. totalitatea lucrărilor agro-tehnice necesare plantelor agricole.

**I**

**îmbălsămă<sup>1</sup>**, vb. (despre flori, parfumuri) a parfuma, a înmiresma aerul.

**îmbălsămă<sup>2</sup>** vb. a introduce într-un cadavru o substanță chimică pentru a împiedica putrefacția.

**îmbucă<sup>1</sup>**, vb. a apuca cu gura, a înghiți.

**îmbucă<sup>2</sup>**, vb. (despre piese) a se împreuna.

**îmbrăcat<sup>1</sup>**, -uri s. n. faptul de a se îmbrăca; îmbrăcare.

**îmbrăcat<sup>2</sup>**, -ă, -ti, -e adj. care și-a pus hainele pe el; înveșmântat, întolit.

**îmbrobodít<sup>1</sup>**, -uri s. n. faptul de a se îmbrobodi; îmbrobodire.

**îmbrobodít<sup>2</sup>**, -ă, -ti, -e adj. care și-a pus broboada pe cap; cu basmaua pe cap; înșelat, amăgit.

**împăienjení<sup>1</sup>**, vb. a acoperi cu pânze de păianjeni.

**împăienjení<sup>2</sup>**, vb. (despre ochi) a-și pierde puterea de a vedea clar, de a distinge lucrurile cu claritate.

**împăratésc<sup>1</sup>**, -ească adj. care aparține împăratului, împărătesei.

**împăratésc<sup>2</sup>**, -ească adj. mareț, maiestuos.

**împărtăší<sup>1</sup>**, vb. a destăinui cuiva gândurile.

**împărtăší<sup>2</sup>**, vb. a primi împărtășania.

**împletít<sup>1</sup>**, -uri s. n. faptul de a împleti; împletire.

**împletít<sup>2</sup>**, -ă, -ti, -e adj. fire care prin trecere unele după altele fac un singur fir, răsucit; croșetat; părul strâns în păr.

**împlini<sup>1</sup>**, vb. (despre timp) a se scurge, a expira.

**împlini<sup>2</sup>**, vb. (despre oameni) a se dezvolta, a se îngrășa.

**împlini<sup>3</sup>**, vb. (fig.) a se desăvârși, a se realiza.

**împrăștiát**, -ă adj. difuzat, răspândit,

**împrăștiát<sup>2</sup>**, -ă adj. (despre oameni) zăpăcit, distrat.

**împrejuráre<sup>1</sup>**, -ări s. f. situație în care se află cineva; circumstanță, întâmplare.

**împrejuráre<sup>2</sup>**, -ări s. f. perimetru.

**înaintá<sup>1</sup>**, vb. a progrresa, a merge înainte.

**înaintá<sup>2</sup>**, vb. a expedia o cerere, un act (unei autoritați).

**înaintát<sup>1</sup>**, -ă adj. care se situează deasupra altora, se conduce după concepții avansate.

**înaintát<sup>2</sup>**, -ă adj. avansat în timp; înaintat în vîrstă = bătrân.

**înált<sup>1</sup>**, -ă adj. (despre sunete)

lumină.

**opuné<sup>1</sup>**, vb. a nu fi de acord cu ceva sau cineva.

**opuné<sup>2</sup>**, vb. a compara două ființe, două obiecte pentru a le reliefa diferențele.

**ópus<sup>1</sup>**, -e s. n. (muz.) termen care folosit împreună cu un număr de clasificare, denumește o operă a unui compozitor, în succesiunea cronologică a lucrărilor.

**ópus<sup>2</sup>**, -a adj. așezat în partea din față a cuiva.

**orár<sup>1</sup>**, -e s. n. veșmânt bisericesc sub forma unei fâșii lungi și înguste purtat de diacon în timpul slujbei.

**orár<sup>2</sup>**, -e s. n. program pe ore al unei activități.

**oratóriu<sup>1</sup>**, -ii s. n. compoziție muzicală simfonică de mare întindere, scrisă pe o temă dramatică, pentru orchestră, cor și soliști vocali.

**oratóriu<sup>2</sup>**, -ii s. n. (înv.) mic edificiu sau încăpere într-o locuință particulară, servind drept loc de rugăciune; paraclis.

**orândui<sup>1</sup>**, vb. a (se) așeza într-o ordine.

**orândui<sup>2</sup>**, vb. a dispune, a numi, a decide, a fixa.

**orb**, oárbă adj. nevăzător, care nu poate vedea.

**orb<sup>2</sup>**, oárbă adj. (fig.)dezorientat, fără simț de observație; care acționează necugetat.

**orbéște<sup>1</sup>**, adv. (fig.) fără discernământ.

**orbéște<sup>2</sup>**, adv. ca orbii, pe nevăzute.

**orbet<sup>1</sup>**, -ti, -ete s. m. și f., adj. (persoană) care nu vede bine.

**orbet<sup>2</sup>**, -i s. m. mamifer

rozător subteran, cu ochii ascunsi sub piele.

**orbítă<sup>1</sup>**, -e s. f fiecare dintre cele două cavități osoase în care se află ochii.

**orbítă<sup>2</sup>**, -e s. f. traекторie curbată parcursă de un mobil sau de un corp cereșc.

**orbítă<sup>3</sup>**, -e s. f. (fig.) sferă de acțiune sau de influență.

**órdin<sup>1</sup>**, -e s. n. dispoziție obligatorie dată de o autoritate.

**órdin<sup>2</sup>**, -e s. n. denumirea unor decorații.

**órdin<sup>3</sup>**, -e s. n. grup de persoane care datorită unor caracteristici comune formează o comunitate; ordinul ioaniților; ordinul cavalerilor teutoni.

**órdin<sup>4</sup>**, -e s. n. (biol.) categorie inferioară clasei format din una sau mai multe familii.

**ordinár<sup>1</sup>**, -ă adj. normal, obișnuit, comun.

**ordinár<sup>2</sup>**, -ă adj. de calitate inferioară.

**ordoná<sup>1</sup>**, vb. a da un ordin, o dispoziție.

**ordoná<sup>2</sup>**, vb. a așeza în ordine, a aranja.

**ordonántă<sup>1</sup>**, -e s. f. act de dispoziție emis de o autoritate.

**ordonantă<sup>2</sup>**, -e s. f. (mil.) soldat în serviciul personal al unui ofițer.

**ordonátă<sup>1</sup>**, adj. așezată într-o anumită ordine.

**ordonátă<sup>2</sup>**, s. f. (mat.) a două coordonată a unui punct dintr-un sistem rectangular de coordonate din plan sau din spațiu.

**orgán<sup>1</sup>**, -e s. n. ansamblu de